

פרשת ויגש

מהותו של נס חנוכה: נקודה למחשבה...

אין להתפעל מגבורה צבאית ומכושר לחימה, לא בישראל ולא באומות - העולם. תכונות אלו היו מצויות, והן מצויות גם היום, בטובים וברעים בצדיקים וברשעים, בטהורים ובטמאים, בלוחמים למען ערכים נשגבים ובלוחמים למען רשע וכסל... אשר לבחינה הי'דתית של הגבורה: ...בכל המקורות של היהדות לא נמצא סימן של הערצה של הגבורה המלחמתית או של התלהבות לה, מעין ההערצה לתלמוד-תורה ולשמירת המצוות. מעולם לא נקבעו ביהדות חגי זכרון והודיה לנצחונות ולכיבושים. גם החשמונאים-- שאותם מרבים להזכיר היום- אינם נזכרים במקורות ובמסורת אלא בזכות מלחמתם למען הצלת התורה, ולא בזכות היותם לוחמים גיבורים... וחג החנוכה נקבע לזכר הצלת התורה ולא לזכר הנצחון הצבאי. ישעיהו ליבוביץ - יהדות, עם יהודי ומדינת ישראל. (מתוך אתר "מדרשת").

שעור פרשת השבוע: תרצה אורן

ימי החול		שבת	
5.48	זמן תפילין /טלית	16.27	הדלקת נרות
9.14	סוף זמן ק"ש	16.35	מנחה א' 14.00 ב' 16.35
16.52-16.49	שקיעה		ערבית ושיעור
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
16.40	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.10	צאת הכוכבים	16.25, 13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית		
		16.55	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	17.25	צאת השבת

אחות תורנית השבת – דורית רידר.

שבת
 שלום

נאמ' יהודה כנאמ' תשופה

רבות עמלו פרשנים, קדמונים וחדשים, להבהיר מה היה בו בנאומו של יהודה בפני יוסף, שגרם ליוסף להתוודע לאחיו. באופן פשוט בדבריו של יהודה למשנה למלך מצרים הוא פורש תחינה ובקשה, שישחרר את בנימין, הבן הצעיר, כדי שאביהם הזקן לא ירד ביגון שאולה. כך ניתן ללמוד מפתחת דבריו: "וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי יְדָבָר נָא עֲבֹדֵךְ דָּבָר בְּאֲזְנֵי אֲדֹנָי וְאֵל יָחַר אַפְךָ בְּעֲבָדְךָ כִּי כְמוֹד כְּפָרְעָה" (מד, יח). אולם, כבר עמדו על כך, שברובד הסמוי של דבריו יהודה מעביר מסר תקיף, ולפיו אם ייפגע אביהם, תהא זו אחריותו של זה הניצב מולו ומקשיח את ליבו לנוכח בקשת האחים.

המדרש (תנחומא (ורשא) ויגש, ה) פותח לנו צוהר אחר לפרשנות נאומו של יהודה ותגובתו של יוסף. המדרש מתאר תמונה שונה מזו העולה מפשט הפסוקים. אין הוא מתייחס לדבריו של יהודה כמונולוג שנשא יהודה, אלא מתאר לנו דו-שיח שהתרחש לכאורה בין יהודה ליוסף, דו שיח שאינו מצוי בפסוקי התורה. וכך מתאר המדרש את שהתרחש בעת נאום יהודה:

אמר ליה יהודה ליוסף: תדע שמתחלה לא באת עלינו אלא בעלילות, בתחילה אמרת לנו מרגלים אתם, שניה אמרת לראות את ערות הארץ באתם, שלישית גביע גנבתם... אם אני אוציא חרבי מנרתיקה אמלא כל מצרים הרוגים.

אמר ליה יוסף: אם תוציא חרב מנרתיקו אני כורכו על צוארך.

אמר ליה יהודה: אם אפתח את פי אבלע אותך.

אמר ליה יוסף: אם תפתח פיך אני סותמו באבן...

עד כאן נראה כי המדרש מעלה לרובד הגלוי את מה שמצוי ברמז בפסוקים – יהודה נראה כמבקש, כעבד המתחטא לפני אדונו, אך למעשה דורש בתקיפות את שחרור בנימין. אולם בהמשך הדברים נראה כי חל שינוי מהותי:

אמר לו יהודה: דין שקר אתה דן אותנו.

אמר לו יוסף: אין לך דין שקר כמכירת אחיכם.

אמר לו יהודה: נורא דשכם דליק בלבי [=אש של שכם דולקת בלבי].

אמר לו יוסף: נורא דתמר כלתך אנה מטפי [=אש של תמר כלתך אני מכבה]...

אמר לו יהודה: עכשיו אני אצא ואצבע כל שווקים שבמצרים בדם.

אמר לו יוסף: צבעים הייתם מימיכם, שצבעתם כתונת אחיכם בדם ואמרתם לאביכם טרף טרף.

המדרש מספר לנו כי על טענותיו של יהודה משיב לו יוסף באזכור חטאיו: במכירת יוסף שנעשתה בעצתו, בחטא תמר ובתרמית שבצביעת כתונת יוסף עת הראוה ליעקב אביהם.

נחמה ליבוביץ בעיונייה לפרשה מבארת ומזכירה שדרכו של המדרש בשימוש בדו שיח בין שתי דמויות מאפשרת להציג את ההתחבטויות של אותה הדמות עם עצמה ומצפונה. אף כאן נראה כי המדרש אינו מתכוון לומר כי יוסף אמר ליהודה דברים אלו בשעת נאומו, שהרי בשלב זה טרם התגלה והריהו שליט מצרי שאינו מכיר את עברו של העומד מולו. אלא בא המדרש ללמדנו כי יהודה עצמו הוא זה שתוך כדי דבריו ליוסף נזכר בחטאיו, וספקות עולים בליבו אם ראוי הוא לכך שבקשתו תענה. הדרישה הראשונית של יהודה, לאור דברים אלו, אינה מן האיש המצרי העומד מולו, אלא מעצמו.

על פי פרשנות זו נראה כי יוסף בוחר להתוודע לאחיו לאחר שהוא רואה כי יהודה, כנציג האחים, מכיר בחטאים מן העבר. הכרת החטא היא השלב הראשון וההכרחי לתשובה שלימה. התיקון נעשה מתוך חיבוטי נפש והודאה בחטא. לאחר שעבר שלבים אלו והוסיף עליהם יישום מעשי בהתנדבו להאסר תחת בנימין, נוכח יוסף כי ניתן עתה לנסות ולתקן את אשר עוות.

זה היה השבוע

חג חנוכה מאיר וגם גשום הגיע לסיומו. ביום ראשון זכינו ב"ה למנה יפה של גשמי ברכה, כ-35 מ"מ שהרוו את שדותינו ושימחו את ליבנו.

במהלך החג ארגנה לנו ועדת תרבות חג מוזיקלי:

ביום חמישי זכינו להופעה של צבי זלבסקי, פייטן ומלחין של מוזיקת נשמה יהודית, בלוויית בניו המחווננים, וכן בליווי מתופף נוסף. הבנים ניגנו בחלילית, כינור, גיטרה בס וקונטרבס, ואחד הבנים הפתיע בשירה ממש כשל זמר אופרה. זלבסקי שר מעט שירים מוכרים - בעיקר קרליבך - ורוב הערב הוקדש ללחנים מקוריים של זלבסקי לטקסטים שונים מן המקורות ולשירי משוררים. הדעות שעלו מן הציבור שהגיע היו חלוקות- היו שנהנו מאד מן המזון השירי לנשמה, ואותגרו מן הלחנים והטקסטים, והיו שפחות התחברו, וציפו לשירים מוכרים יותר. השיר הפופולארי ביותר אליו הצטרפו רבים בקהל היה דווקא "שבחי מעוז" של נעמי שמר...

אני יצאתי מן הערב עם מחשבות על סוג החינוך הדתי והאמוני שקיבלנו בקיבוץ. לתחושותי – האמירה הבאה היא תיאורית ולא שופטת - החינוך הדתי שקיבלנו בקיבוץ התאפיין יותר בקו "ייקיי" ורציונאלי, ופחות בדרך חסידית או "נשמית" של חווייה יהודית. לכן, הרגשתי במהלך הערב גם שאני מאד רוצה להצטרף ולהתקרב לצד הזה של היהדות, ומצד שני גם את הקושי, ואולי הצורך להתגבר על מחסום, שבהאזנה לשירים כאלה והצטרפות בשירה קולחת...

מה דעתכם? האם גם אתם חשתם בפער הזה? האם יש שינוי בחינוך הדתי שקיבלנו לעומת הדרך אליה אנו מחנכים כיום את בנינו ובנותינו? האם לדעתכם צריך לתת מקום רחב יותר גם לחווייה הדתית ולדרך החסידית בחינוך הקיבוצי? (הכוונה לחינוך במסגרת הציבורית, לא המשפחתית הפרטית).

נשמח לקרוא התייחסויות של קוראים לסוגיה.

ביום שני התקיימו הופעות של המוזיקאי שיר סופר – הופעה לילדים והופעה למבוגרים. במהלך ההופעה ניגן שיר על כלים שונים ומיוחדים מרחבי העולם: קערות טיבטיות, חליל סיני, גיטרה הודית, כלים מפרו, מהאינקה ועוד שהוכיחו שוב כי כל העולם אוהב מוזיקה, ובכל התרבויות מנגנים. שיר ניגן גם בצינורות, במסור, במקלות גשם שהופקו מגזעים שונים, ומכל כלי הפיק צלילים נהדרים - יצירות שכתב וגם שירי חנוכה. מי שהגיע התלהב מאד מהחידושים המוזיקליים. תודה לחמי ולוועדת תרבות על שהנעימה לנו את החג במנגינות!

גם בחדר-האוכל הורגש החג: את פני האוכלים קידמו שירי החג, מפות לבנות (בראש-חודש) וכן מטעמים המותאמים לאווירת הימים הללו – פריקסה, לטקעס ועוד. ניתן לנחש כי בעקבות מאכלי החג תחול עליה במספר הפונים למרסלו בשבוע הקרוב. תודה לכל העושים במלאכה!
ועל אירועי חג החנוכה בחברת הילדים – בכתבתה של ענת אש בהמשך העלון.

ברוכים הבאים ליהודה ותמי דרור –

שזה עתה נישאו, ומגיעים השבוע לסעד, למגורים בדירת בוברובסקי לשעבר. יהודה ותמי מתעתדים לבנות את ביתם בשכונה. מאחלים לכם קליטה רכה וטובה בסעד!

אפרת

צף הניסים וצף הנפלאות – חג חנוכה בחברת הילדים

חג החנוכה היה עמוס מאוד בפעילות בכל שכבות הגיל. חלק ניכר מהפעילויות היו פעילויות נתינה, בבחינת "המדליק נר מנר – הנר דולק וחברו אינו חסר" (במדבר רבה).

את חופשת החנוכה פתחנו, כפי שכבר דווח בעלון הקודם, ביריד הצדקה המסורתי. נראה לי כי הערך המוסף של פעילות זאת הוא העובדה, כי כל הילדים בכל הגילאים תורמים את חלקם ליריד, וכך כולם מרגישים שותפים ואחראים על היריד. נדמה, כי כל שכבת גיל היא חלק בפאזל, וכולם ביחד יוצרים תמונה שלמה כמילות השיר - "כל אחד הוא אור קטן וכולנו אור איתן". מהנה מאוד היה לראות את אולם חד"א הומה מטף ועד זקן.

פעילות נוספת, שהיא כבר כמעט מסורת – ילדי החטיבה אופים עוגיות, מכינים חבילות ונוסעים לחלק אותם לחיילים באחד הבסיסים באזור. השנה נסעו הילדים לחלק בבסיס נחל עוז. החיילים קיבלו את הילדים בשמחה ובמאור פנים והסבירו להם על פעילותם וכלי הנשק שלהם (תודה לאל"מ יהונתן ברנסקי, שעזר לנו מאוד לתאם את הביקור).

ילדי החטיבה גם הדליקו נר שביעי בבית שקמה עם דיירי הבית ואורחים נוספים.

ילדי בית כולל והמפ"ל הכינו והעבירו כל אחד בתורו פעילות לילדי הגנים. הם הכינו איתם כדורי שוקולד, הפעילו אותם ביצירות שונות והציגו בפניהם את השיר "חנה זלדה ורבי קלמן".

תקצר היריעה מלהכיל את הפעילויות הרבות הנוספות – טיול אופניים לחטיבה, במפ"ל – יום בישול, ארוחת בוקר ופעילות אטרקטיבית במעוז מול עזה, פעילות ערב ועוד. בבית כולל- בין השאר טיגנו לביבות, הכינו נרות, שיחקו משחקים של אור וצל, רצו ומילאו משימות במשחק "בימים ההם בזמן הזה".

עוד נזכיר את הטיולים של כל אחת מהשכבות -

נערי התיכון טיילו באזור בית ג'וברין ואח"כ הדליקו נרות וחגגו מסיבת חנוכה בשטח ולסיום קינחו ב... פויקה!

ילדי החטיבה נסעו לטיול עירוני בת"א. הם סיירו ביפו ובנוה צדק וקינחו במשחק משימות באזור שוק הכרמל.

בגלל מזג האוויר ילדי המפ"ל שינו את מסלול הטיול שלהם, וביום ראשון הגשום והקר שמו פעמיהם לכיוון המכתש הגדול. הם התגברו על הרוחות הקרות ועל נחילי המטיילים במסלול וחזרו הביתה מרוצים ומחושלים.

גם ילדי בית כולל שינו את יעד הטיול בעקבות מזג האוויר וטיילו בנחל חוורים. מספר ילדים אף התעקשו לבקר בחלקת הקבר של דוד ופולה בן-גוריון. מסתבר של"זקן" ולרעייתו יש רייטינג גבוה בקרב ילדי הבית הכולל.

טיול נוסף שראוי לציין – סיפור שהיה כך היה: פעילות מיוחדת שארגנו בבני"ע ושנועדה לשבט איתן – בוטלה ברגע האחרון. אביה - בת ש"ל במפ"ל ומדריכה של שבט איתן (כיתה ט') בבני"ע - תפסה יוזמה, וארגנה לחניכים יום טיול בירושלים, שהסתיים באירוח ובלינה בביתה של אביה בבית שמש. הילדים חזרו עייפים ומרוצים. יישר כח לאביה על היוזמה והביצוע.

וכמעט לקראת סיום – טיול האופניים המסורתי של כיתה י"ב והפעם ל...!

מסיבות שונות ובעיקר בעקבות סגירת הכביש ממחסום נטפים לאילת, החליטו נערי י"ב ומדריכיהם לשנות את מסלול הטיול, ולהגיע לים המלח במקום לאילת. הם נסעו במשך יומיים דרך המכתש הגדול ומעלה עקרבים עד חצבה שבערבה, ואת היום השלישי הקדישו למסלול רגלי באזור. גם הם נתקלו במזג אוויר קר וברוחות עזות. התכנון המקורי היה לישון בערב הראשון בשטח, אך בשל מזג האוויר הם הזעיקו ברגע האחרון את אריאל שלומי, שסידר להם מקום לינה נעים ומחומם בירוחם.

תודה מיוחדת מגיעה למרכז הגד"ש ואנשיו, שהסכימו לתת לנו טנדר עם וו גרירה למרות שהדבר גרם להם לסרבול ולטורח. נראה כי לא היינו מצליחים לקיים את הטיול ללא טנדר זה. וירא אלוקים את מעשיהם הטובים וימטיר מטר בדיוק בימים של הטיול, כך שהם כמעט ולא הרגישו בחסרונו של הטנדר.

ולסיום – חשוב לי לציין ולהדגיש, כי כל הפעילות הברוכה הזו לא הייתה מתאפשרת לולא צוות החינוך האחראי והמסור, שאין דבר העומד בפני רצונו.

חנוכה הנפלאה בעיתא, צנת אק

מנרות של חסד תצלה אמוקה גדולה של אהבת ישראל

ביום רביעי השבוע, הוזמנתי לישיבה של ועד ההורים של 'מעון בית דוד', במבשרת ציון.

בכניסתי לבנין התעסוקה 'התנפלו' עלי הנשים המיוחדות בקריאות שימחה: 'מתי נבוא עוד פעם לביקור בסעד'? מתי עוד פעם נלטף חיות? מתי עוד פעם ניסע בטרקטור? מתי עוד פעם נעבוד ביצירה? מתי שוב נאכל במסעדה הטובה והטעימה?

עוד אני נושא רגלי לכיוון החדר בו התקיימה הישיבה, באות אלי העובדות בקריאות שמחה, על החוויה המיוחדת והנעימה שהייתה להם בביקור בסעד.

ומעל הכל, תחושת האושר של פנינה שלנו מהביקור כאן, מהמפגש עם אמא ציפורה, ומגאוות היחידה שהיא מארחת בבית שלה בסעד את שירות המעון – גרמה להצלחת הביקור והפעילות בסעד.

מהו מעון בית דוד? מה המיוחד בו? כיצד התהדקו קשרינו אליו? מה נעשה ומה ניתן עוד לעשות? - על כך בשורות הבאות.

המעון: בית דוד הוא מעון דתי ל - 77 נשים מגיל 21 ועד גיל 70 +.

הנשים, הן נשים מיוחדות שלא יכולות להיות עצמאיות, אך מסוגלות ליצור ולעשות מלאכות שונות. הם גרות ב'הוסטלים' בתוך שכונות במבשרת ציון. כל יום הן הולכות למבני התעסוקה שאינם צמודים להוסטלים, ועובדות שם לפי יכולתן. בכל דירה גרות כ - 15 נשים, ויש להן אם - בית ומטפלות לבית, בכל שעות היממה.

רובן הולכות רגלי לתעסוקה, ובסיום יום העבודה חוזרות לביתם.

נשים אלו שומרות על הופעה מטופחת ביותר. משקיעים בהן הרבה בהופעה שלהן ובטיפוח האישי, וכן בטיפוח המגורים. אחד מתחומי עיסוקן הוא משתלה, בה הן עובדות, שותלות, משקות, ושואפות למכור עציצים כדי להמשיך ולקיים את העסוק. לאחרונה אף קבלנו עבורן מהחממה פקעות של אמריליס לצורך שתילה ומכירה.

אחת הבעיות שלהן היא למכור ולשווק את השתילים, ובעניין זה עזרנו להן באחרונה.

המיוחד במעון: יחודו של המעון שהוא משלב חיים בתוך קהילה, כולל: הסתובבות ברחובות, השתתפות בתפילות בבית כנסת, שמירת אורח חיים דתי, עם טיפול בקשיים של נשים אלו.

המעון הוא לנשים בוגרות. בראשית דרכו הוא הוקם לנשים חרדיות, אך היום הוא כולל מגוון רחב של משפחות, ואף כאלו שאינן מחויבות לאורח חיים דתי מובהק. מעצם היות המעון לנשים בלבד - הוא יוצר אוירה יותר נינוחה ומאפשר עבודה מקדמת.

לאחרונה נחשפה אוכלוסיית סעד למספר אירועים הקשורים למעון:

- (א) בחתונת הודיה ורוני חילקנו שי מזכרת 'שתילים מהמעון' שתרומתם נכנסה כעזרה למעון.
- (ב) בחג החנוכה, ביריד הצדקה, נמכרו שתילים מהמשתלה, ותרומתם תקדם את קשרי החוץ ותאפשר המשך פעילות.
- (ג) האירוח של הדיירות בפינת החי בסעד ו'במסעדה' - שהיה חוויה מיוחדת. תודה לנכונות של רחלי ולכל הצוות היקר שנרתם לעזרה באירוח. שוב הוכח שלמרות שעשינו שינוי באורחות חיים, הרוח הטובה של סעד ממשיכה לפעם.

מה ניתן עוד לעשות:

- (1) ביחד עם ו. חינוך וחברת הנוער אנחנו חושבים על מספר פעולות.
 - (2) חברים שרוצים להיעזר בצמחי המשתלה לאירועים שונים, אשמח לעמוד עימם בקשר.
 - (3) כל מי שיש לו עוד רעיון - יתקבל ברצון.
- לצערנו, משרד הרווחה לא מספיק מכיר בייחודו של המעון, למרות שמבחינה ערכית הוא דגם מיוחד של שילוב בקהילה, ואנחנו נאלצים להיכנס לעימות עם המשרד, כדי שהמעון יוכל להמשיך בתפקודו.

ושוב תודה לקהילת סעד, **בני השם כל משפחות אינגרד**

תג מאיר – אפשר גם אחרת

במהלך חג החנוכה, בכל יום ויום הודלק נר חנוכה באחד מהמקומות בהם נעשה מעשה אלים של "תג מחיר". היוזמה הזו נקראה "תג מאיר" והיא בקשה, כדברי הרב קוק הידועים, להרבות את האור נוכח החשכה היורדת עלינו... "תג מאיר" היא יוזמה של תנועת "יב' בחשוון", המשותפת לארגונים, תנועות נוער, בתי ספר ומועצות מקומיות, מכל קצוות הקשת של החברה הישראלית המבקשים להגיב כנגד פעולות תג מחיר, בכדי לחזק את הבסיס לחיים המשותפים בין יהודים-מוסלמים ונוצרים בארץ ישראל, ואת מקורות הסמכות של מדינת ישראל.

חברתנו גילי זיוון השתתפה באחת ההדלקות הללו שהתקיימה ביפו על יד מסעדת חומוס שרוססה בכתובות נאצה על ידי אנשי תג מחיר, וסיפרה כי היה מרגש ביותר.

התאספו אנשים חובשי כיפה וחובשי כיפת שמים, מבוגרים וצעירים, אנשי ימין ושמאל שכולם מבקשים להגיד: לא! לתופעה הקשה הזו של חילול ה'.

לפניכם דברים שאמרה גילי בהדלקת הנר ביפו:

אתמול והיום חגגנו את ר"ח טבת. בשבת האחרונה בברכת החודש החדש ביקשנו:

"יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו. שתחדש עלינו את החודש הזה לטובה ולברכה. ונתן לנו חיים ארוכים. חיים של שלום. חיים של טובה. חיים של ברכה. ... חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חסא. חיים שאין בהם בושה וכלמה".

הדלקת נר שמיני כאן ביפו במסגרת "תג מאיר" היא ניסיון להישיר מבט ולדאוג לכך שלא יהיו חיינו מלאים בושה וכלימה.

אנחנו מדליקים כאן נר שהוא מעל לעניינים פוליטיים כאלה ואחרים, מעל לענייני ימין ושמאל, הוא נר של יהודים שאיכפת להם. נר של יהודים - גברים ונשים - שמרגישים שהגיע הזמן בו מצווה עלינו להדליק נר כי החושך הולך וגובר.

מול שריפת מסגדים, נוכח פגיעה במקומות ציבוריים ובפעילי שמאל, מול הכאת חיילים, קשה להישאר אדישים. חושך כבד עוטף אותנו ועלינו להדליק אור שיגלה לכל כי היהדות שונה לחלוטין מהדרך בה מנסים אנשי תג מחיר הקיצוניים להציגה.

בשיר הילדים הידוע אנחנו שרים: "כל אחד הוא נר קטן וכולנו אור איתן" אכן כל אחד מאיתנו יכול להדליק אור קטן ולסייע לסלק את החושך. כל מי שאיננו מוכן להשלים עם פרצופה הנוכחי של החברה הישראלית המדירה, שורפת והורסת בשם תורת ישראל - חייב לקום ולזעוק! חייב להדליק את הנר שלו למען סילוק החושך!

*מי שתורת ישראל יקרה לליבו,

* מי שליבו זועק נגד סילופה,

*מי שלא ישן בלילות מפני שהוא כולו מלא כלימה ובושה על מה שנעשה לתורה, שדרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום

*מי שחרד ממלחמות הדת דווקא בגלל שהוא יודע את עוצמתן המכלה

- שיקום וידליק את נר התקווה! שישמיע קולו וירבה אור וטוב בעולם השסוע והמדמם שלנו!

גילי זיוון

צ'ל הניסימ - פרק ב'

השמוע שצ'ר סיפרנו כאן צ'ל סרט אודות תולדות חייו של חברנו ניסימ דדון.

השמוע, בחט החנוכה, חטטו לו בני משפחתו יום הולדת, ומברכתם המיטו

באופי הנס המאפיין את דרך חייו. לפניכם ברכתם של בני המשפחה:

"לאבא, לסבא ולבעל היקר שלנו,

הערב, נר שביעי של חנוכה, התכנסנו כאן כמעט בהרכב מלא, לחגוג את נס ה77 שלך, לציין בסיפוק ובגאווה את 77 שנותיך הקשות, המרגשות, המספקות והיפות, להודות ולהוקיר על הניסים והנפלאות שהתרחשו בחייך.

עפ"י הפירוש, "נס" משמעו אירוע שמצביע על התערבות על-טבעית במציאות, במיוחד אירוע של הצלה, ריפוי וניצחון. אכן, עפ"י דרך הטבע והשתלשלות חייך, לא מובן מאליו המקום אליו הגעת, ואינה טבעית העשייה והאמונה החיובית שהובילו אותך בכל דרכיך.

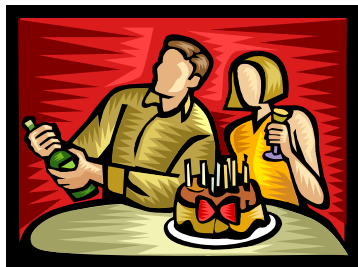
ודאי התרחש כאן נס גדול, השגחה אלוקית והצלה מיוחדת.

בצד האמונה בנס, קיים הכלל שאין סומכין על הנס, כלומר: על אדם להיזהר ולא לקחת סיכונים מיותרים בתקווה שיקרה לו נס. אתה אבא, לא ישבת וחיכת לנס שיבוא ויציל, שיבוא ויגאל. בכל יום ויום, בכל בוקר ובוקר השכמת קום לעבודה, לחיים, לבריאות, ובכך זימנת את הנס אליך!

וראה זה פלא: הנה אנו כאן, אמא - רעייתך הנפלאה, הילדים והנכדים - נצר לעמל כפיים, רוח טובה, אמונה ונס גדול!

נאחל לך היום ברכות לבריאות איתנה, נחת ושמחה, וכאן, לאור הנרות, נביע תקווה שהניסים והנפלאות יפקדו בית זה עוד שנים רבות וטובות."

מלל טוב ניסימ!

ליוכבד גולד ולכל המשפחה

ברכת מזל טוב לבבית

לבת-המצווה של הנינה כרמל

בתם של אירית וצביקה בלומשטיין

נכדתה של נעמי אייזנר

למרגלית וישראל שריד

ולכל המשפחה

מזל-טוב כפול:

להולדת הנינה, נכדה לרמי ומירב שריד,

בת ליאיר ואסנת שריד

ולהולדת הנין, נכד לברק וחיה שריד,

בן לנווה וניצן.

שירבו השמחות במעונכם!

לשרה ודוד ג'קסון

ולכל המשפחה

מזל טוב וברכות חמות

לחתונת הנכדה הראשונה שיר עב"ל רועי

בתם של דנה ואוהד תירוש

לחברתנו רותי יערי

מזל טוב ליום הולדתך ה70!

שתזכי לבריאות, נחת ושמחה מלא הסל!

עצויות / יצקה כרוינר?

ממטרה - השקאה לטווח ארוך
חמור - זברה שירדה מן הפסים
העכבר מחפש דירה - מבקש מחילה
דגיגון - מיקרו פיש
בית ספר חקלאי - חוות דעת
קלמר - בית הלורדים
מכונית לעובד - טובת הנעה
חלום כל מורה - גיר אוטומטי
גול - בעיטה בעיתה
הנחת רעפים - ארגון גג
אכלתי במטוס - סעדי במרומים
טיפול מונע למידי האבנים - עד זלא יידה
חירייה - הצחנה המרכזית
שבשבת - מורת רוח
עיתונאי גרוע - כתבסטרופה
ברח לסאונה - נס לחם
רעם חלש - חסר ברק
תאומים זהים - היינו אח
מגזים בהקפאה - מפריז
מיקסר - התנועה לסחרור העיסה
הביאה לדפוס: כונה יצרי!

כשעלתה במשקל - "כדרו פניה"
באג במחשב - "שתיקת הקבצים"
בשר טלה - "גור-מה"
משוגע ללחם - "פסיכופת"
קורס מצילים תורני - "תורת מושה"
מיטת זוג ענקית - "דו-נס"
אשף הלשון - "מג-ניב"
המפלגות - "המצעים שמעבר לציפיות"
לפלוני שש בנות - "ללא חשש עורלה ושביעית"
חידודי לשון:
דילגו על תורו במרפאה - קופ"ח.
שיר מוצלח - מחרוזת פנינים
ספונגיה - פעילות שוטפת
רובוט חשמלי - הולך עם הזרם
רשת - אסיפת חורים
בניו ערקו מהצבא - אבי העורקים
מרכזיה - קיבוץ שלוחות
כותרת - ראש הנקרא
"פנס" - חביטת עין
כינים - השקץ שלפני השערה
הכינים מתו בצמה
שלכת - עץ בעוני
אדנית מרהיבה - ממש גן אדן

"לזכור ולא לשכוח"

"הסיפור האישי שלי"

סיפורו של חיים הרצל בתקופת השואה.

יום רביעי ט' בטבת, ה' 4.1.12 בשעה 20:45
במועדון לחבר

הציבור מוזמן .1 תרבות

עשרה בטבת, יום הקדיש הכללי - יום ה'

5.07 תחלת הצום - עלות השחר

12.40 מנחה גדולה

16.20 מנחה קטנה

17.00 ערבית

17.10 סוף הצום

בשבת פ' ויחי נארח את פרופ' מרדכי רוטנברג, שייתן שיעור בשעה 13:00 בנושא:
"המשכן כבסיס לשוויון מיני ולטכנולוגיה המערבית".

תפלת מנחה תהיה בשעה 14:00.

המרצה, זוכה פרס ישראל, הוא פרופ' לעבודה סוציאלית באוניברסיטה העברית, חוקר פורץ דרך בתחום הפסיכולוגיה היהודית והטיפולים המבוססים עליה. הוא יצר מודל טיפול חדשני ומקורי, המאפשר לסוטים ולחריגים להשתלב בחברה, מודל המבוסס על יסודות מהיהדות ומתפיסות אחרות.

.1 דת.

עצת סיפור

ביום ב' הקרוב תתקיים שעת ספור בספריית הילדים, בשעה 17.00.

לאחר מכן ניתן יהיה להחליף ספרים ודיסקים ברגיל.

ל!

נר זכרון:

ו' בטבת – יום השנה לפטירתה של חברתנו שרה לוי ז"ל (תשס"ג)

ח' בטבת – יום השנה לפטירתו של חברנו מיכה רוזנטלר ז"ל (תשס"ו)

ט' בטבת – יום השנה לפטירתו של חברנו שמעון אש ז"ל (תשס"ז)

ענין הנהלה הקהילה

פלט"ר שדות

כבר כתבנו על צרות בני דודינו, ועל הצורך לשמור על הקיבוץ גם מבחוץ, תוך כדי הסתובבות בשטחים המקיפים, על מנת להרחיק גנבים פוטנציאלים. יש כנופיות המכירות את השדות שלנו ושל הקיבוצים השכנים, לא פחות טוב מאנשי הגד"ש- כד טוען מפקד החבל במשמר הגבול... נוסף, שלפני כחודש פשטה כנופיה כזו על לולי עלומים בליל שבת, והחלה לגנוב לוחות סולאריים. עירנות הצוות הביאה לכידתם לאחר מרדף מהסרטים, בסיוע מג"ב בצומת נתיבות בית הגדי. תוכניתנו להגביר את השמירה במעגל החיצוני ובשדות, שונתה מעט. ישבנו עם השוטר הקהילתי ועם מפקד משמר הגבול בגזרה, ובכוונתנו ליצור סיירת-שדות שתעבור קורס "מתמיד", תעבוד בתאום עם המשטרה ומג"ב, באישורם ותחת מעטפת הביטוח שלהם, כשוטרים לכל דבר, ותפטרל בשדותינו בסיור רכוב, עם נשק מדים וסמכות מעצר. מדובר על כך שבכל לילה, יצא לשטח זוג שומרים, לארבע שעות פעילות. בקרוב נבקש מתנדבים (הללו צריכים להיות כשירים מבחינת תנאי מג"ב). שמירתם תהיה במקום תורנות השמירה הרגילה של אמצע השבוע. המעוניינים - נא לפנות ליואב או לבני ג' לקבל יותר פרטים.

יש קול ויש עונה ויש קשב

כזכור, דווח בעבר על תהליך הגישור הקהילתי בין חברים מהשכונה לבין מוסדות הקיבוץ. אנחנו בעיצומו של תהליך, וחשבנו שכדאי להתחיל ולשתף את הציבור במהלך זה, על כן נרחיב מעט. הרקע למתיחות שנוצרה אז ולתחושות חוסר האימון, היה מורכב:

ראשית, העיכובים בפיתוח שלב א' בשכונה - בעיקר בכל הקשור לרחוב ההולנדי (רחוב האבנים המרוצפות ברחוב התחתון בשלב א') שבנייתו התעכבה מאד, פיתוח הנוי והשצ"פ (שטח ציבורי פתוח=דשא וגן משחקים) ועוד.

שנית, מפגעי הרעש מהאיזור המשקי הסמוך לשכונה - הגנרטור הסמוך (שבניתיים הושתק), ובעיקר מערך הגזר, העובד בעונה (למשך מספר חודשים) סביב השעון, ומייצר לעיתים רעשי לילה של מסועים, רעשי רקע של מכונות, משאיות, מדחסים, וכל שאר מיני חריקות בלתי נסבלות. מבצר הקש שהפריד בין מערך המיון לשכונה, שכן לילה היה, ובן יום אבד ונשרף, לא נתן את המענה הדרוש. תחושת חברי השכונה הייתה שהקיבוץ לא עושה די בנושא, ולא ער מספיק לקושי שמפגעים אלו יוצרים לגרים בשכונתם.

שלישית - הדיונים סביב תקציב האגודה לפני שנה, בעת שהתחלנו להפעילה באופן שוטף, יצרו מתח אצל חברים בשכונה, שאינם רגילים למסגרת דיון זו, וחשו שהדברים אינם נהירים דיים.

מכלול הסיבות הללו יצרו תחושות קשות משני הצדדים, והבנה משותפת שיש לייצר תהליך בניית הסכמות וגישור קהילתי, אשר יחזיר את האימון ההדדי, ויסייע לפתרון הסוגיות המורכבות שעל סדר היום. צוות משותף בחן שני גופים העוסקים בתהליכים כאלה, ובחר את אורנה וניצה מחברת גבים (זוכרים? מתהליך השינוי לפני 8 שנים...). השאלה הראשונית שעמדה על הפרק - מי הצדדים "המגושרים"? לשמחתנו, רוב חברי הקיבוץ לא חשו כלל בקושי, כי התברכנו בכך שבמערך היחסים הבין-אישי, אין כלל הבדל מי שייך לקיבוץ ומי לשכונה. וכיוון שכך גיבש הקיבוץ צוות שמורכב מחברים במוסדות, וחברים שבעבר נגעו לנושא פיתוח השכונה. מהשכונה - נבחרו 9 נציגים, רובם כבר גרים בשכונה, וחלקם גרים בסעד, ובונים בשלב א'. בסה"כ מונה הצוות המשותף כ- 17 חברים, ואת שתי המנחות. עד עתה התקיימו כ-15 פגישות בפורומים מלאים או חלקיים. שמו של הצוות שאך נולד - צוות קש"ב (קיבוץ-שכונה-ביחד), המסמל את הצורך בהקשבה הדדית.

אמרנו לעצמנו בתחילת הדרך, שעם כל הקושי, עוד יבוא היום והיו קיבוצים שיבואו ללמוד מאתנו איך יוצרים את החיבור הנכון. התהליך הינו מרתק, משמעותי, וחשוב מאין כמותו. כמו תמיד, מתבררת העובדה הכל-כך ידועה שהדיבור - הוא החיבור. וכשמדברים בצוותא, נוצרת לא רק הבנה הדדית לצרכים

של כל צד, אלא, ובעיקר - תחושת יחד, שותפות, נכונות לצעוד כתף אל כתף לפתרון הבעיות, ובעיקר תחושת אמון. דומני שכבר כעת, עם חילוקי הדעות שעדיין לא נפתרו עד תום (וחלקם אף ישאר, כפי הנראה בעתיד) בכל זאת ישנה תחושה של התקדמות רבה, שינוי עמדות הדדי, ואוירה הרבה יותר נינוחה.

מבחינה מעשית, בעקבות הדיונים התקדם מאד נושא בניית הרחוב ההולנדי, ואנו מקווים לראותו מתחיל להיבנות בזמן הקרוב. תוכנן מחדש השצ"פ בשיתוף עם נציגי השכונה, ולמרות הקשיים התקציביים מול משרד השיכון, בכוונתנו לגשת לתחילת ביצוע בשלבים באופן מיידי, תוך כדי המשך הטיפול בבירוקרטיה הנדרשת. נושא מפגע הרעש של מכון הגזר מורכב יותר, והוא תלוי בשאלה גדולה יותר - מיקומו העתידי של המכון. דיונים קדחתניים מתקיימים בסוגיה זו בקיבוץ. בכל מקרה מוסכם שגם אם יוזז המכון, יצטרך להימצא פיתרון אקוסטי זמני טוב מספיק, עד אשר יתחיל המערך לפעול במקום אחר, ואכן יש כוונה להתחיל לבצע במהלך הרבעון הראשון של 2012. בנושא תקציב האגודה - הדברים הוסברו בפירוט, ונדמה שהינם מובנים הרבה יותר, ובעיקר מופנמת העובדה שמבחינת האגודה אין הבדל בין חבר קיבוץ, לבין תושב בשכונה, כיוון שכולנו חברי האגודה. נדון גם הצורך בתהליך קליטה מובנה ומסודר יותר של משפחות הבאות להתגורר בשכונה, באמצעות ועדת הקליטה של הקיבוץ מתוך תפיסה שכולנו בעצם קהילה אחת.

הדיונים נסובו גם על עניינים שברגש, על היכולת לקבל האחד את השני, על הנכונות ההדדית להכיר בשוני ועם זאת להבחין בזהות האינטרסים הבסיסית, על תחושת המשפחתיות שחייבת להישמר, ועוד. יהי רצון שנדע כולנו לשלב ידים, נוכח האתגרים הלא פשוטים המונחים לפתחנו, ונקווה שתהליך זה שאמור להסתיים בתוך כחודשיים, ייצר בסיס טוב דיו להמשך קשר בריא ונכון.

נסעת - נתקעת

קרו לאחרונה מספר מקרים שנהגים נתקעו ללא דלק. נכון - חובתו של כל נהג לבדוק את המיכל לפני הנסיעה. באותם המקרים התברר שהמיכל ביציאה לא היה מלא. במילים אחרות - הנוסע האחרון - לא טרח למלא. כשבדקים למה, מגלים את נכונות הפתגם התלמודי "קדירה דבי שותפי - לא חמימה ולא קרירה" (קדירת השותפים תמיד תהיה פושרת). ההוא חשב שזה יספיק להבא אחריו... והוא חשב שזה שלפניו לא בסדר, והיה צריך למלא וכו' וכו'. אשר על כן, קבעו חכמי וועדת הרכב כלל האומר שאם מיכל הדלק נמצא על 3/4 ופחות מכך, מלא תמלא אותו, גם אם נסעת רק לנתיבות... כיוון שלא כל יום חנוכה, שמיכל קטן מספיק להרבה זמן, נדמה לי שהקפדה על כלל קטן זה תגרום לפחות עוגמת נפש.

לחץ...לחץ

מקובל לומר שלחץ זה דבר לא טוב, ולא בריא. ואכן אני מאד לחוץ כשאין לחץ במערכת המים החמים בסעד. בתקופה האחרונה פנו לא מעט חברים המתגוררים באזורים הגבוהים בקיבוץ, שמהטוש (או דוש או איך שקוראים לה הוא שמשפריץ במקלחת) יוצא זרם אפילו יותר חלש מהירדן, ושהטמפרטורה שלו גם היא כמעט כמו מי הירדן... התברר שנאספו להן לא מעט בעיות במערכת. יואל ובניה שינסו מותניים, הוזמנו מומחים, נערכו סיורים, הוזמנו אנשי מקורות - אבל התוצאה הסופית שבה ימדדו כל המאמצים של כולנו היא הכיף של מקלחת חמה בלילה קר בבית של כל חבר. אני מקווה שסדרת התהליכים שהתחלנו בה תניב את התוצאה המקווה, לאורך זמן, בטווח זמן של חודש חודשיים לכל היותר.

חומר לפני השינה

בעז"ה בתחילת השבוע יחולקו בתאי הדואר כמה חוברות על התקציב. יש מי שירדם איתן מיד, ויש אשר הן ידירו את השינה מעיניו. כך או כך מדובר על הרבה חומר מפורט. לא להעמיס אנו רוצים, אלא לתת אפשרות לכל אחד להיות שותף אמיתי בדיונים מתוך הבנה ושקיפות (ולכן אל דאגה, המתעייפים מהר יוכלו להסתפק בדף התקציר שנחלק). חברי הקיבוץ יקבלו את חוברת סיכום תקציב 2011, ותוכנית 2012

בקיבוץ. בנוסף יקבלו גם את חוברת תקציב האגודה הקהילתית, שאותה יקבלו גם תושבי השכונה. נקלטים לקיבוץ ותושבי שכונה לעתיד, שיהיו מעוניינים לקבל גם הם את החומר יוכלו לקבלו במשרדי. כפי שפורסם, נקיים ערב הסברה על תקציב האגודה ותקציב הקהילה במוצאי שבת הבאה - פרשת ויחי, בשעה 20:15 במועדון לחבר. הכוונה לסקור את ביצוע שנת 2011, ואת תוכנית שנת 2012, בשתי האגודות. נתחיל באגודה הקהילתית. ונעבור לקהילת הקיבוץ. הסקירה תכלול התייחסות לסעיפים העיקריים, ותאפשר שאלות חברים, הערות וכדומה. המטרה הינה להעמיק את ההבנה של הציבור, וגם לשמוע הערות עקרוניות, כדי שנספיק לתת עליהן את הדעת לפני הדיון באסיפה, במוצאי שבת שלאחר מכן.

כפרגולות אחר הגשם...

ברוך ה', בניית הממד"ים מאפשרת כל מיני פתיחות, הרחבות ופרגולות, והחברים אכן משתדלים לנצל אפשרויות אלה בצורה מיטבית. יחד עם זאת, כבר נאמר במדור זה לפני כחודש, שיש חובה על כל מקום פרגולה לשתף את ועדת בנייה פרטית (מרכז- מנחם יניב) ולקבל את אישורה לתכנון ולאופן הביצוע, כדי ששכונותינו הצפופות ממילא לא יראו כמחנות פליטים... לצערי, לא כל החברים הפנימו מסר זה, ואני שב ומזכיר זאת, על מנת למנוע אי נעימות.

שמח תשמח..

ורד עברון הודיעה בשעטו"מ על חתונה עם נתנאל הויזמן מכוכב השחר. דפנה דביר הודיעה בשעטו"מ על חתונה עם יאיר אלדר משילה. פרטים יבואו, מזל טוב גדול ועצום למשפחות.

אפר life!